

være høit stillede eller vel afslagte Embedsmænd; for dem er der i Almindelighed foreslaaet en Understøttelse ud over det, som sædvanligt kunde gives, hvorpaa ogsaa Rigsdagen dengang gif ind.

G. Winther: Det syntes mig, at den ærede Marineminister ikke var saa aldeles paa det Reene med sig selv, om hvorvidt han var berettiget eller ikke berettiget til at tilstaae disse Folk en Understøttelse af Ministeriets Understøttelseskasse, og jeg maa tilstaae, at den samme Tvivl har jeg endnu trods det, den ærede Finantsminister har sagt; men dersom det er sandt, at Ministeren er berettiget til at give disse Folk Understøttelse af Understøttelseskassen, saa forekommer det mig, at meget taler for, at vi pensionerede dem efter Loven af 9de April 1851, efter de Bestemmelser, de passende kunne bringes ind under; thi dengang Resolutionen blev givet om Indretningen af Ministeriernes Understøttelseskasser, da existerede denne Lov ikke. Denne Lov har siden den Tid i sig optaget en Klasse, der benævnes ganske i Almindelighed „Formænd.“ Nu har disse Mænd jo netop været „Formænd“ under Ministeriet. Hvis altsaa Ministeriet er berettiget til at give dem Understøttelse paa Grund af, at de henhøre under Ministeriets Forretningskreds, saa forekommer det mig, at en ligefrem Følge deraf maa være, at de ere pensionsberettigede. Men, som sagt, jeg er noget i Tvivl, om virkelig Ministeriet har Ret til at give denne Understøttelse af dets Understøttelseskasse, uden en Bemyndigelse fra Lovgivningsmagtens Side, og derfor holder jeg fremdeles fast paa, at der burde nedfattes et Uovalg, som tog Sagen under nøiere Overveelse, og som efter min Formening meget godt kunde komme til det Resultat, at give

dem den manglende Berettigelse til Pension efter Loven af 9de April 1851.

Marineministeren: Naar den ærede sidste Taler er af den Mening, at jeg ikke var paa det Reene med, om jeg var berettiget til at give disse Folk Assistance af Ministeriets Understøttelseskasse, saa maa han have misforstaaet mine Dyringer, eller jeg maa ikke have været heldig i hvad jeg udtalte. Jeg er af den Mening, at jeg af den Understøttelseskasse, som er stillet til Ministeriets Raadighed, er bemyndiget til at gjøre saadant Brug som jeg efter Omstændighederne finder passende; bagefter vil man kunne drage mig til Regnskab derfor, hvis jeg skulde have begaaet Misbrug eller taget fejl, men indtil da, mener jeg, at jeg er fuldkommen berettiget til at gjøre hvad Brug deraf jeg vil. Jeg antager ikke, at disse Folk have været under den Kategori, at de skulde efter den Anskuelse, der hidtil har gjort sig gjældende i Marineministeriets Administration, have Assistance af Understøttelseskassen. Understøttelseskassen er i det Hele taget saa slet afslagt, at den virkelig kun har tjent til deraf at uddele Almisse til de Folk, som paa ingen anden Maade kunne tjene deres Brød, og som i høi Grad ere frængende og paa en eller anden Maade have staaet i Forbindelse med Marinen, saaledes som Entre eller Faderløse, der faae Understøttelse af denne Kasse. Det er altsaa af den Grund alene, at jeg ikke troer mig berettiget til at yde disse Folk en Understøttelse af Ministeriets Understøttelseskasse, men ikke fordi jeg overhovedet skulde savne Berettigelse dertil; det er, som sagt, fordi jeg ikke ansee mig berettiget til at unddrage de Folk, jeg anseer for mere værdige til Hjælp, den Assistance, som jeg kunde yde dem af Understøttelseskassen, at jeg ikke har troet mig bemyndiget til at komme de her omhandlede Folk tilhjælp.